

Politolog, analytik Roček: JAK EVROPA ZTRÁCÍ KREDIT. Sankce proti Rusku jsou stopkou globalizaci. Asijské války doplní ukrajinskou?

- CZ24 News | 27. května 2022

USA/EU/RUSKO: Sankce trhají globální ekonomiku na kusy. Pod tímto názvem v kritickém německém médiu journalistenwatch vyšel 7.4.2022 článek, jehož první věta je gejzírem nenávisti.

„Ukrajinský prezident Zelenskij vyzval západní spojence, aby zpřísnili sankce proti Rusku a „udrželi je nejméně 15 let“. **Autor prof. Eberhard Bahmer upozorňoval**, že USA a jeho spojenci si sami na sebe vytvořili nebezpečnou past, píše publicista František Roček v zamyšlení nad nečekanými důsledky západní šílené hysterie.

„Sankce uvalené na Rusko Spojenými státy a jejich evropskými satelity nejsou jen zákazem dovozu a vývozu, ale také vyloučením z platebního systému (SWIFT) a konfiskací nejen ruského státního majetku kdekoli na světě, ale také majetku ruských soukromých osob - stejným způsobem, jakým Anglie a USA zkonfiskovaly veškerý německý majetek v poslední světové válce,“ upozorňuje profesor Bahmer.

K tomu lze dodat, že to je doslova boršč nebo eintopf, bláznovství. Západ diskvalifikuje jeho politická nevypočitatelnost a jednostranný politický hysterický výbuch.

Nazvat výše uvedené sankční šílenství jako eintopf není od věci, protože sice je spojován hlavně s německou kuchyní, ale najdeme eintopf i v kuchyni francouzské, polské či americké. Ale v souvislosti s americko - ruskou zástupnou válkou na Ukrajině lze výraz použít spíše jako hanlivé označení pro jídlo, míchající všechno bez ladu a skladu dohromady. Je to prostě projev bláznovství.

Bahmer varuje, že americká a evropská politická reprezentace zešílela, ale snaží se to vyjádřit poněkud jemněji: ***„Když se podíváte na dodávky zbraní ze států NATO na Ukrajinu a na miliardy určené na přezbrojení a válčení na Ukrajině, a slyšíte každý den jednostranné válečné zpravodajství - spíše více válečné propagandy - z našich médií, víte, že ... dávno opět začala světová válka. Prostřednictvím sankcí, vojenské pomoci Ukrajině a konfiskace ruských aktiv se USA a jejich spojenci v NATO již dávno stali stranami války, i když to popírají. Nejtvrdší ekonomická válka, která kdy byla rozpoutána, je jen kousek od přímé vojenské intervence...“***

Bahmer upozornil, že Rusko dosud dodávalo světu téměř čtvrtinu důležitých světových surovin a v energetice ještě daleko více. Pokud budou dodávky kvůli sankcím zablokovány směrem na západ, bude to znamenat změny v ekonomických vztazích, výrobních podmínkách a v zásobování západní části světa. To se promítne tvrdě: od růstu cen pro nedostatek surovin až po změny ve výrobě. To ovlivní i hlupáky, kteří vyhlásili sankce. Čili ovlivní to i české občany při nákupech.

Sankce proti Rusku jsou stopkou globalizaci

„Dosud bylo možné se spolehnout na to, že výroba proběhne na nejlevnějším místě v globální konkurenci, a výroba byla dostupná všude na světě. Americké sankce trhají globalizovaný svět na dva bloky: USA a jejich satelity NATO na jedné straně a rusko-čínskou skupinu na straně druhé. Ruský prostor, který již neobchoduje se Západem, se musí nevyhnutelně orientovat na Čínu, zpřístupní své suroviny Číně, a tím posílí hlavního konkurenta USA, čemuž USA vždy chtěly zabránit,“ upozorňuje Bahmer.

Zahnat Rusko do náruče Číny znamená, že strategické myšlení amerických jestřábů je na úrovni plechovky od piva.

Nenávist k Rusku mění svět

Prostřednictvím sankcí USA dokázaly, že ekonomické vztahy, jako jsou dodávky z Ruska a do Ruska, mohou být náhle přerušeny, tj. jsou nejisté. Čili USA nepředstavují pro budoucí vztahy jistotu, a ti, kteří se přidali k americkým sankcím, jsou též obchodně nedůvěryhodní.

Podle Bahmera (z hlediska budoucnosti) existuje předpoklad, že dlouhodobé dodávky surovin evropskému průmyslu a ekonomice lze stále méně zajišťovat ze Západu, čili pouze z Východu - především z oblasti Ruska - a že hospodářská spolupráce s Ruskem je tedy strategií přežití, tedy zajištění konkurenceschopnosti evropského hospodářství a průmyslu.

„Otevření se Východu je proto pro Evropu dlouhodobým problémem přežití a bude tím obtížnější, čím více Rusko nyní přesunuje své těžiště směrem k Číně a tímto směrem nasměruje i své dostupné suroviny,“ varuje.

Západ rozdmýchal nenávist

Není důležité jak dopadne americko - ruská zástupná válka na Ukrajině, protože to nejhorší se už stalo. Byl jsem překvapen primitivismem západních politiků.

V článku [Fanatismus a globální dav](#) (23.5.2022) na to upozornil politolog Oskar Krejčí: ***„Počátkem května papež František prohlásil, že „možná štekání NATO u ruských dveří přimělo šéfa Kremlu jednat takto zle a vyvolat konflikt“.***

Hned se ozvaly hysterické odsuzující hlasy, že Svatý otec válce na Ukrajině nerozumí. ***„Papež ale pouze vyzval k zamyšlení. Jenže to se nehodí do současné atmosféry, kde je vše jasné i bez empatie, bez schopnosti porozumět druhé straně,“*** upozornil Krejčí.

Upozorňuje na to i Bahmer: ***„... nenávist vůči Rusku, kterou rozdmýchává tisk zemí NATO, je již tak velká, že ruští umělci, vědci, ekonomové a dokonce i lidé s přátelskými postoji k Rusku jsou odmítáni, bojkotováni a pronásledováni - jako bývalý kancléř Schröder. Taková nenávist přetrvává po dlouhou dobu, jak víme zejména my Němci, kteří stále kolektivně musí odčinit Hitlera... Nejen Putin, ale i státy NATO tak změnily, rozdělily, zredukovaly a zablokovaly svět nejen ekonomicky, ale i duchovně. Doba před válkou na Ukrajině se v dohledné době nevrátí.“***

K tomu je důležité dodat, jak jsem již několikrát citoval: ***„Západní státy, především USA, jsou kritizovány, že stupňování konfliktní situace začátkem roku 2022 donutilo Putina, aby si spočítal, že ať udělá, co udělá, skončí to sankcemi. Proto se rozhodl pro maximální variantu, i když je třeba velmi jasně říci, že Putin nikdy nemluvil o tom, že by se chtěl zmocnit Ukrajiny,“*** upozorňuje Jaques Baud, bývalý plukovník švýcarské armády a zpravodajec, o válce a příčinách války na Ukrajině.

Z tohoto hlediska západní státy podílející se na protiruských sankcích v řadě asijských, afrických a některých jihoamerických státech ožívají vzpomínku na agresí Evropanů v koloniální době.

Evropa, resp. země EU a NATO, ač se to dnes nezdá, začíná osudově ztrácet kredit.

Čas totálně bez iluzí

Severoamerické (a ze zemí NATO) vyhrožování výrobcům a obchodníkům, kterým jsou sankce lhostejné, je signálem, že i jim hrozí nebezpečí, že budou na jakémsi sankčním seznamu, je kontraproduktivní. Tato hrozba maže tzv. západní země z dlouhodobě důvěryhodných oblastí.

Přítom důvěra je důležitá, ale ne z morálního hlediska, ale z hlediska plánování dlouhodobých kšeftů. Ekonomové vyzývají jediného boha: jistotu dlouhodobých kontraktů.

Severoameričané si to uvědomili a vypustili prezidenta a ministra zahraničí, aby obléтали zeměkouli a kdekomu slibovali bezpečnostní a hospodářskou spolupráci. Ale tato mise je pro ekonomy spíše signálem severoamerické nejistoty.

Prezidentský asijský mejdan koncem května 2022 propagující Indo-pacifický ekonomický rámec (IPEF) příliš důvěry nevzbuzuje. Např. v úterý 24.5. 2022 jsem zahlédl na jednom novinovém webu v Asii, že Bidenův IPEF žalostně předstírá a honosný indo-pacifický ekonomický rámec je Bidenův kulhavý pokus znovu vytvořit levně a bez závazku něco jako nadnárodní dohodu o volném obchodu Transpacifického partnerství (TPP). V originálu titulek a podtitulek jsou: Biden's IPEF woefully more form than substance - Indo-Pacific Economic Framework is Biden's limp attempt to recreate TPP on the cheap and without commitment.

V článku nejde o nic jiného, než o to, že velká hra prezidiálního Joe Bidena o asijské vůdcovství USA je odsouzena k neúspěchu.

Administrativa USA se snaží v Asii kromě podbízení vytvořit i nová ohniska nestability, což je stabilní vzorec jednání v okamžiku geopolitické nejistoty.

Asijské války doplní ukrajinskou?

Ve zpravodajských komunitách se sázejí o flašky chlastu jak po oslabení Ruska ukrajinskou válkou oslabí Severoameričané také Čínu. Totální jistotu mají zpravodajci v Pákistánu a v Afghánistánu.

Momentálně se to podařilo v Pákistánu. USA motivovalo protičínský pákistánský převrat. To mělo vyvolat naději, že Washington poskytne svou podporu novému finančnímu balíčku Mezinárodního měnového fondu (MMF), aby se vyhnul národnímu bankrotu. Byly vyvolány ochabující pákistánské vztahy s Čínou, která v zemi uskutečnila významné investice prostřednictvím čínsko-pákistánského ekonomického koridoru (CPEC) v hodnotě 60 miliard dolarů jako klíčového pilíře iniciativy Pásu a cesty (BRI). To poskytlo USA diplomatický prostor pro opětovné zapojení, říkají pákistánské diplomatické zdroje.

Ve zpravodajských komunitách se též pochechtávají na celkem jednoduché americké podpoře protičínské války v Pákistánu. Část Pákistánu zvaná Balúčistán (sousedící s Afghánistánem) se má stát základem „vlastenecké“ války proti investorům – bezbožným Číňanům.

„Balúčští separatisté vnímají Číňany jako své nepřátele a považují je za ‘partnery ve zločinu’ s pákistánskými bezpečnostními silami při ‘drancování balúčistánských zdrojů’, které chtějí zastavit,” sdělil světu Mansur Khan Mahsud, výkonný ředitel islámského výzkumného střediska FATA (FRC). Číňanům bylo povstalci řečeno, aby odešli.

Na ochranu čínských investic a dělníků pákistánská armáda musí vydávat stále více zdrojů. Ve zpravodajských komunitách prý (opět) sílí pákistánskou - americká dolarově progresivní soulož vedoucí k profesnímu přátelství.

Afghánistán je ideálním zdrojem destabilizace okolních zemí, bývalých sovětských republik. Vždy jde někoho motivovat, aby vyvolal poněkud krvavý vítr. Kvůli problémům na tádžické hranici se předhánějí Rusko a Spojené státy k vlivové pomoci. Proto nedávno Rusko a USA přidělily Tádžikistánu 100 milionů a 60 milionů dolarů.

Není nad tichý kamarádský pokec s militanty, třeba z Islámského státu a jejich kamarády. Na území Afghánistánu podél hraniční řeky Pandž jsou soustředěny oddíly radikálního hnutí "Jamoat Ansarullah", skládající se převážně z občanů Tádžikistánu. Čím více bude rámusu, tím více soucitné USA poskytnou v proruské zóně peněz státům sousedícím s Afghánistánem.

Lze předpokládat, že napětí se bude úspěšně hromadit. Již dnes oficiálně bublá, že Rusko považuje za nepřijatelné rozmístění jakékoli vojenské infrastruktury Spojených států a NATO nebo Afghánců, kteří jim slouží, na území sousedních států, především ve Střední Asii.

Kdo má rád trochu vzrušení, nemusí se obávat, že ho čeká něco jako mír. To na lidské planetě, čili na planetě digitálních opic, nehrozí.

[ZDROJ](#)